

БОРИЛ /свива рамене / От кога? Откакто тук имат думата новите царски любимици... Кир Спиридонали, деспот Слав... Хан Коча...

МОНАСТЪР - Коча? Нему и без това се дава по-голямата част от плътката... /Целгуба му дава знак да ~~излезе~~ излезе. Ти почва да се разхожда неспокойно из стаята, от време на време поглежда през прозореца /

БОРИЛ - Напразно поглеждаш, Целгу... Императорът отказва да го изведат в градината тази вечер... Няма да го видиш...

ЦЕЛГУБА - Ти мислиш, че него чакам?

БОРИЛ - А кого?

ЦЕЛГУБА - Аз не чакам императора, а другаря си по съдба... Не е ли за мене тъмнина този папалат?

БОРИЛ - /с злъчен смях / Нима мислиш, че съм сляп? Не виждам ли четърсим средите с него? Какво искаш от Балдуин?

ЦЕЛГУБА - Нищо... Да се поразговори... Той учи от мене гръцки, а аз латински фрумки... Досега в Търнов имаше само един император, но той винаги е някъде на бранен поход...

БОРИЛ - Тъгуваш ли за него?

ЦЕЛГУБА - Да... Както тъгува и той...

БОРИЛ - Ти не познаваш добре Иваница... Сега държи на теб, защото има нужда от куманите... Но после, когато няма да има нужда от твоя брат ...

ЦЕЛГУБА - Какво?

БОРИЛ - Не знаеш ли, че папата е всесилен? Той може да му даде развод... Калоян няма наследник... А това не е малък повод. Тогава кой ще те защити?

ЦЕЛГУБА - Може би ти, Борице?

БОРИЛ - Но каква власт имам аз, бедния царски братовчед? А бих